ദർപ്പണം

DARPPANAM The Mirror

The Mirror The Mirror The Mirror The Mirror The Mirror The Mirror

Auckland Malayali Samajam Inc.

FROM THE EDITORIAL TEAM .....

Kerala, the southern state of INDIA, is the land of Malayalees, is so famous around the globe for its natural beauty and cultural diversity. The true spirit of Kerala bonds with the celebrations of Onam. There is no other occasion that draws our people together on a single day. It may not physically unite them, but their homes and hearts resound with joy. Surely it is reunion.

In a society like ours, the story of Mahabali and Vamana may have little consequence, but the celebrations provide us a reason to rejoice and look ahead to the period of plenty. In this time of communal strife and political mileage making out of people's misery the enjoyable get together is a toast to the thoughts of love, sacrifice, oneness and togetherness….in tune with our tradition of organising memorable and meaningful cultural events.

Though the Malayali Samajam was formed some years ago, the idea of having an Onam magazine has been in our hearts for some time. With great enthusiasm and excitement, we are proudly publishing our first attempt, though not the perfect.

We thought the name **"Darppanam"** is the most appropriate as it means ***mirror,*** reflecting our image, thoughts and activities.

When the question of a cover page for the magazine came about, various ideas were tossed back and forth and finally we decided to settle for a combination of Kerala, our home land, Auckland, our new home and New Zealand, our new country. We selected the Kerala saree with 'Kasavu' (golden) border to represent the mirror as the background and the most popular of the Kerala classical dance forms, kadhakali, at the centre. But any representation of Kerala will be incomplete without the percussion ensembles like melam, panchavadyam and the bedecked elephants common to our festivals. What else can we show other than the sky tower to represent Auckland and our ferns to represent New Zealand as a whole !

Inside we have featured some very popular Malayalees from Kerala, who we all look up to, together with our local talents and up coming promises. We hope this will inspire our children to become more productive to our society.

We also take this opportunity to thank all our contributors, the advertisers who made this magazine possible and the innumerable friends and associates and Auckland Malayali Samajam officials, who extended their unstinting co-operation.

"You may never know what results come of your action, but if you do nothing there will be no result" *Mahatma Gandhi (1869-1948)*

Happy Onam to One and All !

Printers : Mercury Printz, 42D, Lambie Drive, Manukau, Auckland.
The Editors, The Printers or The Auckland Malayali Samajam is not responsible for the authenticity of the articles here in.
All views expressed in this magazine are solely of the writers and do not necessarily reflect the views of the Editors or Publishers or Auckland Malayali Samajam.
@ Copyright reserved

AUCKLAND MALAYALI SAMAJAM

P.O. Box 109339, New Market, Auckland

EXECUTIVE COMMITTEE 2006 - 07

President
Shylaja Benjamin

Vice - President
Sree Kumar P.

Secretary
Saji Sebastian

Joint - Secretary
Zulfikar Ali

Treasurer
Raghu Ram

Member
Vishnu M. S.

Member
Venu Nair

Member
Pavithra Nayar

Member
Mini Mahanta

MAGAZINE COMMITTEE 2006 - 07

Mini Mahanta, Shylaja Benjamin, Sailaja Varma
Rajeev Varma, Venu Nair, Soby Bernard, Saji Sebastian

international peace and security, cooperation between the developed and developing nations and as a factor of stability, especially in the South Pacific region.

India views cooperation with New Zealand as important, not only in a bilateral context but also in the regional and global levels, whether it be in combating terrorism, securing maritime navigation, countering threats from non-state actors, and in striving to bring about a more just and equitable international order, through WTO, the UN and other international organizations.

Onam Message

As India's High Commissioner in New Zealand, and hailing from the beautiful state of Kerala, I am especially privileged to greet all Malayalees on the occasion of Onam, a festival so close to the hearts of every Malayalee. The essential beauty of the Onam festival lies in its ability to unite the people, regardless of caste, creed or religion, to celebrate and strive for a golden age that is within the reach of the Malayalee society.

Kerala is a model state, not the least, for the great tolerance and goodwill that has sustained its society through its long history.

On this truly auspicious occasion, I, along with my family members, join you all in celebrating the spirit of the festival embodied in the values of generosity, hospitality and goodwill

High Commission of India
180, Molesworth Street
P. O. Box 4045,
Wellington, New Zealand

Phone – 04 – 473 6390 / 91, Fax – 04 – 499 0665
E-mail hicomind@xtra.co.nz

For Emergency consular service after office hours and on holidays, kindly contact :
Mr. Sanjeev Prasad – Telephone No. 04-478 3726 / Mobile – 021-2060641 or
Mrs Tejinder Chawla – Telephone No. 04-478 0327

A Tribute to Edith Wallace

Geetha Nath, New Plymouth

It was a wintry morning in July 1991. We had just arrived in New Plymouth a few months earlier from the Middle East. From sunny, cosmopolitan Abu Dhabi to a small town in rural New Zealand was a huge culture shock and learning experience for me. And here I was, waiting for my Avon lady, savouring the panoramic view of snow-clad Mt Taranaki from my kitchen window.

Having finished with the formalities of ordering the cosmetics, Ann (the Avon lady) suddenly turned to me and asked, "Do you speak Malayalam"? I was stunned to say the least. Maybe she realised I was an Indian, but how did she know about Kerala or even Malayalees?

She then told me the fascinating story of Edith Wallace, a remarkable woman who went to Trichur, Kerala in the 1940's as a missionary of the Brethren Church. She managed an orphanage of the church well into her seventies, when she took the decision to come back to New Zealand and live out the rest of her years.

I immediately wanted to meet this Kiwi-Malayalee lady and Ann was kind enough to arrange a meeting. We went to see her in the rest home and the moment we saw each other, we started to talk in Malayalam. In her eighties now, she still had a spring in her step, but now unable to take care of herself, was living in the rest home.

Edith happily showed me the photographs of her girls in the orphanage at Nellikunnu. Some of them were wedding snaps, which were arranged by the orphanage and the girls had still kept in touch with her.

We brought her home many times in the few months we knew her and I really cherish the time she spent with my family, relishing the simple Malayalee meal I would cook for her. Always eating with her hand, she said to my children, who were only seven and ten at the time, "Call me Valliammachi". This was how the orphanage girls used to call her.

For more than forty-five years, Trichur-which she knew inside out, was Edith's home. I can imagine the curiosity she must have aroused among the town folk, this tall well-built Kiwi lady in a sari- that too in pre-independent India. Talking about her life in Kerala in those days, she painted a vivid picture of some of the customs of Hindu housholds in those days. She was in her eighties when we met and used to get muddled at times and ask, "Do they still have ayitham in India?" Once during a meal she amazed us by aptly describing the meaning of 'hot' as 'choodu' , 'eruvu' and 'ushnam'.

Writer, Geetha Nath, with Edith Wallace in 1992

Friends

By Adithya Pradeep

One day a little sparrow was resting on a tree by the river. She heard someone crying for help. She scanned all around. She couldn't find anyone around, then she saw an ant who accidentally fell into the river. The sparrow got an idea to rescue the ant from the river. She took a leaf from the tree and threw it into the water. The ant climbed onto the leaf and escaped. The ant thanked the sparrow for saving his life and they became friends.

One day the ant went to visit his uncle who was sick. The sparrow was waiting for her friend to arrive. She was sitting, singing on a branch of the tree. The ant was returning home. Then he saw a man with a gun in his hand aiming at the sparrow. The ant was shocked. He thought "how can I save my friend?". Then he got an idea. He ran to the man's leg and gave a big bite. The man shot the bullet somewhere else. The sparrow was saved by her best friend. Then they lived happily every after

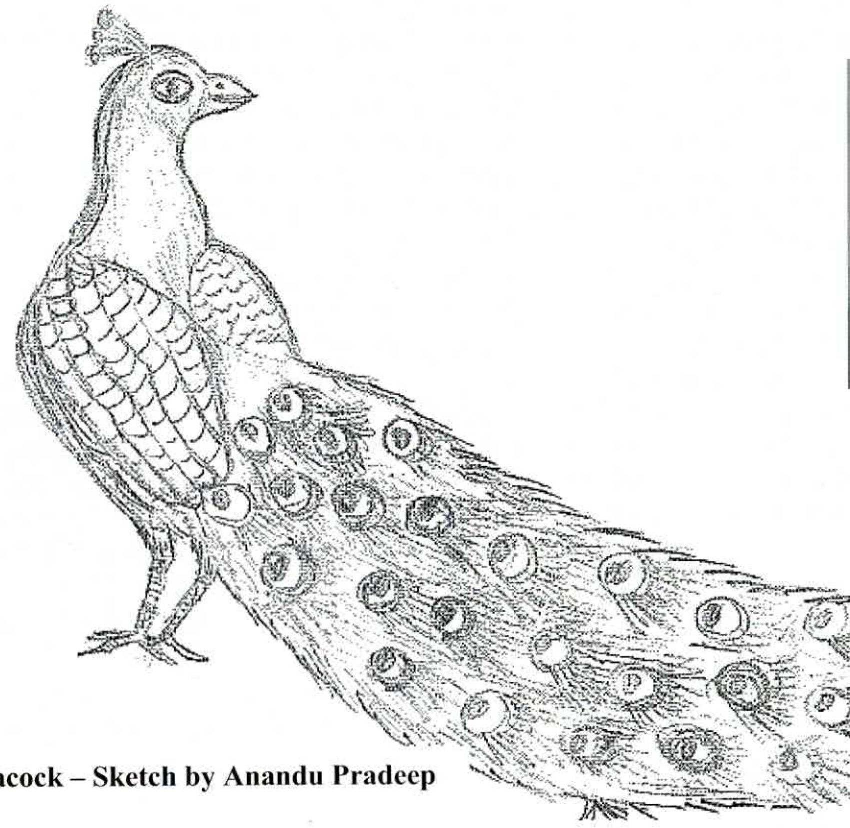

Peacock – Sketch by Anandu Pradeep

Kerala
As I saw it for the first time

Shankar Mahanta

In 1988 May, it so happened that I decided to travel to Kerala to meet the parents of my bride to be. I had not been beyond Orissa towards the southern parts of India before that. I had a terrible train journey as most of us do in India. After four days of journey made worse by changing of trains and reservation problems my train chugged forward towards Coimbatore the last station of Tamil Nadu before finally entering Kerala. The day was just breaking and I decided to have a look outside to find how it looked like. To my surprise I could see lots of coconut trees at a distance. Aha, I thought that must signal the nearing of Kerala border. I travelled through Orissa, Andhra Pradesh and Tamil Nadu without seeing much trees and forests. Strangely, the train felt emptier after passengers got down at Coimbatore. I could see the ticket collectors were on duty and they were checking our tickets.

The train moved out of the station and proceeded at a leisurely pace towards Kerala. Gradually, the trees started appearing closer to the train and the landscape became greener. I was told that we were going parallel to river Bharatapuzha at some point of time. For the first time I realised that we did not have beggars in the train. As we stopped at the stations toward Trivandrum it was evident that catering was more structured on the railway platforms. Mostly, uniformed catering personnel with name badges were seen. Filth and urine stench were conspicuously absent at the platforms which was in contrast to railway stations I had been to in other states of India before this.

At about 1pm the train pulled into Trivandrum station. I could locate my old friend Shyam Kumar and Mini waiting for me on the platform. I was a very relived man because I was not sure if my telegram reached them. I was immediately taken to an auto-rickshaw on my way to a lodge. On the way I noticed that Trivandrum did not have cycle rickshaws and was informed that Kerala did not have them at all. I grew up accustomed to seeing cycle rickshaws in almost all the Indian cities I had been to. As I was getting down I noticed that they had fare meter running on the auto-rickshaws, and my friend paid exactly the fare which was displayed, no arguments at all. I got in to the lodge and I was surprised to know that their rate was Rs16.00 only per day. It did make me a bit suspicious so I proceeded with caution towards my room. The room however turned out to be clean with an attached bath and toilet. After a nice shower I was on my way with my friend for a late lunch.

I was surprised to find the usual large heaps of rubbish missing at the main intersections of the city streets as was the case with most of the cities which I had been to in India with the exception of New Delhi most probably. I was shown into a cabin at the eating place. The place was Spartan but clean and the first thing which came along with the waiter was water. The water appeared coloured and warm. Shyam explained that it was actually boiled water with herbal digestive additives. I was very impressed at the concept of providing boiled water. It was a sure way of eliminating most of the water borne diseases. It seems all eating places in Kerala follow this rule of boiling water.

Next day I proceeded to Quilon to meet younger sister of my mother in law and her family. We had to use a transport bus. It was quiet strange to sit in a

Sweet Memories ...

Starts with prayer...

Kaliyuga Maharshi

Song Time

Kaikottikkali

Solo Dance

Thanks to our full house audience...

Bharatha Natyam

Folk Dance

Our Cricket Team

Youth Wing

Our Bright Future...

ഞാൻ കണ്ട ന്യൂസിലൻഡ്

എസ്. ലീലാവതി അമ്മ

വളരെ അപ്രതീക്ഷിതമായിട്ടാണു് ഞാൻ ഈ നാട്ടിൽ കാലു കുത്തിയതു്. മകൻെറ കൂടെ ഇങ്ങോട്ടു പോരുമ്പോൾ ഇവിടുത്തെ ജീവിതവുമായി ഒത്തുചേർന്നു പോകുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു് ഞാൻ സംശയിച്ചിരുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടും കല്പിച്ചു് ഞാൻ ഈ നാട്ടിലേയ്ക്കു തിരിച്ചു. ഇവിടെ വന്നപ്പോൾ കണ്ട ന്യൂസിലൻഡിൻെറ മാസ്മരികത എൻെറ ഭയാശങ്കകളെ കാറ്റിൽ പറത്തിക്കളഞ്ഞു. എൻെറ പ്രയപ്പെട്ട ന്യൂസിലൻഡെ നിനക്കു നന്ദി !

ഇവിടുത്തെ പ്രകൃതിരമണീയമായ സ്ഥലങ്ങൾ, അങ്ങിങ്ങായി കാണുന്ന മനം മയക്കുന്ന ഹരിത ശോഭയാൽ തിളങ്ങുന്ന പുൽ മേടുകൾ, റോഡിൻെറ ഇരു വശത്തുമായി പൂന്തോട്ടങ്ങളാൽ ചുറ്റപ്പെട്ട ചെറിയ ചെറിയ ഓടിട്ട കെട്ടിടങ്ങൾ, ഭംഗിയായി സംവിധാനം ചെയ്ത വഴിയോരങ്ങൾ, അങ്ങിങ്ങായി ദീപാലംകൃതങ്ങളായ കടകമ്പോളങ്ങൾ, പശു, ആടു്, കുതിര മുതലായ മൃഗങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ഫാമുകൾ, ആർത്തിരമ്പുന്നതും, ശാന്തവുമായ തിരമാലകൾ അടിക്കുന്ന സമുദ്രത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന ഭൂമിയെ ഒരു തുണ്ടു് കടലാസു കഷണം കൊണ്ടുപോലും മലിനീകരിക്കപ്പെടാത്ത പരിസരങ്ങൾ, ഇവയെല്ലാം കൂടി ഈ നാടിനെ പച്ചപ്പട്ടുടുത്തു് പുഷ്പാലംകൃതമായ ആടയാഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ നവവധുവിനെ പോലെ മനോഹരിയാക്കുന്നു.

പിന്നീടു് എടുത്തു പറയാവുന്ന മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ഇവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമാണു്. കുട്ടികൾക്കു് പുസ്തകച്ചുമടുകളില്ല, ഗൃഹപാഠങ്ങളില്ല. വളരെ ലളിതമായ രീതിയിൽ എന്നാൽ ബുദ്ധിപരമായ വികാസത്തിനു് സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ, ദൃശ്യങ്ങളാലും, കളികളാലും, ചെറിയ ചെറിയ പഠനയാത്രകൾ സംഘടിപ്പിച്ചും, കാണാപാഠം പഠിക്കാതെ അവരുടെ ജന്മസിദ്ധമായ കഴിവുകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു് വികസിപ്പിച്ചെടുക്കുവാൻ സഹായിച്ചു് അവരെ സർഗ്ഗധനരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഇവിടെ വന്നു ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥികളുടേയും രക്ഷാകർത്താക്കളുടേയും ഭാഗ്യം. നാട്ടിലുള്ളവർ ഇവിടത്തെ ഈ വിദ്യാഭ്യാസ സമ്പ്രദായമറിഞ്ഞു് അത്ഭുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇവിടത്തെ എൻെറ പേരക്കുട്ടികളെ ഓർത്തു് ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

കൂടാതെ കളികൾ, സംഗീതം, ചിത്രരചന, കഥയെഴുത്തു്, മുതലായ കാര്യങ്ങളിൽ പഠിത്തത്തോടൊപ്പം തന്നെ അവരെ അവരുടെ അഭിരുചിക്കനുസരിച്ചു് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കുട്ടികുടെ വിദ്യാഭ്യാസകാര്യം മാത്രം കണക്കിലെടുത്തു് ഇവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കാൻ തീരുമാനിച്ച ധാരാളം മലയാളികളെ എനിക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞു.

അഴിമതികൾക്കു് യാതൊരു പഞ്ഞവുമില്ലാത്ത നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കര്യങ്ങൾ ഓർത്തു് ഞാൻ നിസ്സഹായയായി ദുഃഖിക്കാറുണ്ടു്. ഏതു രംഗത്തു നോക്കിയാലും താഴെമുതൽ അങ്ങേയറ്റം വരെ അഴിമതിയിൽ മുങ്ങിയിരിക്കുന്ന നാട്ടിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളം നടമാടുന്ന ആയിരം അഴിമതി കഥകൾ കണ്ടും കേട്ടും അറിഞ്ഞ എനിക്കു് ദുർഗന്ധപൂരിതമായ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയിൽ നിന്നും സുഗന്ധപുഷ്പവാടിയിലേയ്ക്കു് എത്തിയതുപോലെ തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇവിടെ കൈക്കൂലിയോ, അഴിമതിയോ മഷിയിട്ടു നോക്കിയാൽ പോലും കാണുകയില്ല.

"കള്ളവുമില്ല ചതിയുമില്ല
എള്ളോളമില്ല പൊളിവചനം
കള്ളപറയും ചെറുനാഴിയും
കള്ളത്തരങ്ങൾ മറ്റൊന്നുമില്ല"

മഹാബലി ഭരിച്ച നാടിനെപ്പറ്റിയായിരുന്നു ആ വിശേഷണമെങ്കിൽ അതു് ഇനി ന്യൂസിലൻഡ്കാർക്കു് സമ്മാനിക്കാം.
ഇവിടത്തെ സർക്കാരും, സ്ഥാപനങ്ങളും സത്യസന്ധമായി എത്ര അനായാസമായി കാര്യങ്ങൾ നടത്തുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കാര്യനിർവ്വഹണം അതീവ ലളിതവും കാര്യക്ഷമവുമാണു്.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈയിടെയെങ്ങും കാണാൻ കഴിയാത്ത അല്ലെങ്കിൽ കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഒരു അപൂർവ കാഴ്ച ഞാൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞു. കേരളത്തിൽ നിന്നും ഇവിടെ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള മലയാളി കുടുംബങ്ങളുടെ ഒരു കൂട്ടായ്മ. പല മലയാളി കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നും മാതാപിതാക്കന്മാർ ഇവിടെ വന്നു താമസിച്ചു പോകാറുണ്ടു്. അങ്ങിനെ വന്നുചേർന്ന എന്നെപ്പോലെയുള്ള അമ്മമാരെ പരിചയപ്പെടാനും തുടർന്നു സൗഹൃദകൂടിക്കാഴ്ച വഴി അവരുമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാനും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഓണം, വിഷു, ഈസ്റ്റർ, ക്രിസ്തുമസ് മുതലായ നമ്മുടെ ആഘോഷങ്ങൾ ഇന്നു കേരളത്തിൽ അന്യം നിന്നുപോയതു പോലെ തോന്നുന്നു. അണുകുടുംബങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി കേരളത്തിൽ പണ്ടു നിലനിന്നിരുന്ന കൂട്ടുകുടുംബ സമ്പ്രദായം തീരെ മാറിയിരിക്കുന്നു. കുടുംബക്കാർ തമ്മിൽ ഒത്തു കൂടുന്നതു് വളരെ വിരളമായേ കാണാൻ സാധിക്കയുള്ളു. എന്നാൽ ഇവിടെയുള്ള കേരളീയർ എല്ലാ വിശേഷാവസരങ്ങളും കൊണ്ടാടുന്നു. തിരുവാതിര, സംഗീതം, ഡാൻസ്, കവിതാ പാരായണം തുടങ്ങിയ കേരളീയ കലാസാംസ്കാരിക പൈതൃകത്തെ മുറുകെപ്പിടിച്ചു് അതിൻെറ തനിമയെ ഒട്ടും നഷ്ടപ്പെടാതെ, അതിനെ നെഞ്ചോടു് ചേർത്തുകൊണ്ടു് കലാപരിപാടികൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നു. ഈ കലാപരിപാടികളിൽ പ്രായഭേദമെന്യേ എല്ലാവരും പങ്കുചേരുന്നു.

എനിക്കു് ഇവിടെ വന്നതിൻ പിന്നീടു് രണ്ടു പ്രാവശ്യം കലാ വിരുന്നു് ആസ്വദിക്കാൻ സാധിച്ചു. ഒന്നു് കരോക്കി ഗാന സന്ധ്യ, മറ്റൊന്നു് വിഷു, ഈസ്റ്റർ പരിപാടി. ഈ രണ്ടിലും പങ്കുകൊള്ളാൻ സാധിച്ചതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ടു്. കൂടാതെ, എൻെറ പേരക്കുട്ടി ഈ രണ്ടു പരിപാടികളിലും പങ്കെടുത്തതുകാണാനുള്ള സൗഭാഗ്യവും എനിക്കുണ്ടായി.

മനസ്സിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന ധാരാളം നല്ല അനുഭവങ്ങളുമായി സ്നേഹം കൊണ്ടു് നിറവാർന്ന ഹൃദയത്തോടെ ആദരവോടെ ഞാൻ എൻെറ ന്യൂസിലൻഡിലെ സ്നേഹിതർക്കായി ഈ ലേഖനം സമർപ്പിക്കട്ടെ. എല്ലാവർക്കും എൻെറ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ ഓണാശംസകൾ

Saffron
FINE INDIAN CUISINE

SOUTH & NORTH INDIAN CUISINE

SOUTH INDIAN
VEGETARIAN BRUNCH
FRI, SAT & SUN 11 am – 3 pm
DINNER 6 DAYS - 6 pm TILL LATE

FULLY LICENSED & BYO

PH / FAX **09 – 378 2122**
31 Ponsonby Road, Ponsonby

പരിപ്പ് പായസം

ചെറുപയറു പരിപ്പ് - 1 / 4 കിലോഗ്രാം
ശർക്കര - 1 / 4 കിലോഗ്രാം
തേങ്ങാപ്പാൽ - 2 തേങ്ങയുടേതു്
നെയ്യ് - 2 ടേബിൾസ്പൂൺ
കശുവണ്ടി പരിപ്പ് - ആവശ്യത്തിനു്
ഉണക്ക മുന്തിരി - ആവശ്യത്തിനു്

പരിപ്പ് ഇളം തവിട്ടു നിറമാകുന്നതുവരെ നെയ്യിൽ വറുക്കുക. അതിനുശേഷം നന്നായി വേവിക്കുക. ശർക്കരപാനി (ശർക്കരയും വെള്ളവും തിളപ്പിച്ചു് കുറുക്കിയതു്) ഉണ്ടാക്കുക. തേങ്ങയുടെ രണ്ടാം പാലും മൂന്നാം പാലും ശർക്കരപാനിയും വേവിച്ച പരിപ്പിൽ ചേർത്തു് തിളപ്പിക്കുക. ചെറുതീയിൽ പരിപ്പ് ശർക്കര മിശ്രിതം കട്ടിയാകുന്നതുവരെ ഇടക്കിടെ ഇളക്കിക്കൊടുക്കണം. കശുവണ്ടി പരിപ്പ്, ഉണക്ക മുന്തിരി ഇവ നെയ്യിൽ മൂപ്പിച്ചു് ഒന്നാം പാലിനോടൊപ്പം പായസക്കൂട്ടിലേയ്ക്കു് ചേർക്കുക. നന്നായി ഇളക്കിയതിനുശേഷം അടുപ്പിൽ നിന്നും ഇറക്കുക

പാൽപായസം

പാൽ - 3 ലിറ്റർ
പഞ്ചസാര - 750 ഗ്രാം
ഉണക്കലരി - 180 ഗ്രാം

പാലും പഞ്ചസാരയും ചേർത്തു് തിളപ്പിക്കുക. അതിൽ അരി ചേർത്തു് ചെറു തീയിൽ വേവിക്കുക. അരി നന്നായി മൃദുവായാൽ പാൽപായസം റെഡി

The Executive Committee and the Editorial Team thank

- Kerala Chief Minister, Shri V. S. Achuthanandan for his message and Onam wishes
- His Worship the Mayor, Mr Dick Hubbard, ONZM, JP for being our Guest of Honour for the Onam programme
- Dr. Bill Cooke, for launching the Magazine "Darppanam"
- Shri K. P. Ernest, High Commissioner of India, for his valuable time and Onam wishes
- All contributors, advertisers, sponsors and well-wishers for their generous support
- All other persons and organisations who have in one way or other contributed towards the success of this issue
- The staff of Mercury Printz for their wonderful co-operation
- The organising committee and participants of the Onam cultural programme and "sadya"

Calendar of Events

1. KERALA PIRAVI
   Te Atatu Peninsula Community Centre, 595 Te Atatu Road, Te Atatu Peninsula
   Date – 04 November, 2006

2. CHRISTMAS CELEBRATIONS
   Auckland Baptist Tabernacle, 429 Queen Street, Auckland Central.
   Date – 02 December, 2006

3. SANGEETHA SANDHYA
   Auckland Girls Grammar School, 16 Howe Street, Newton
   Date – 10 February, 2007

4. EASTER-VISHU CELEBRATIONS
   Mt. Eden War Memorial Hall, 489 Dominion Road, Mt.Eden
   Date – 21 April, 2007

Venue and programmes may change as per executive committee's decision

Auckland Malayali Samajam Inc.,
P. O. Box 109339, New Market, Auckland.
www.nzmalayalee.co.nz

Pathway to the World

AUCKLAND INTERNATIONAL COLLEGE

AIC gives your child the opportunity to study the renowned International Baccalaureate Diploma Programme. With 31 students of a graduating class of 50 gaining conditional acceptances to universities ranked in the top 50 worldwide, Auckland International College is offering students a truly leading education.
Graduates from AIC have received offers from such prestigious tertiary institutions as: Massachusetts Institute of Technology, Cambridge University, Princeton University, Imperial College, London School of Economics and Political Science, University College London, McGill University, and University of Melbourne.

For more information about the college, please contact:

AIC, 85 Airedale Street, Auckland 1010, New Zealand
Ph: (09) 309 4480 Fax: (09) 309 4484
Email: admissions@aic.ac.nz Website: www.aic.ac.nz

Prime Minister Helen Clark congratulates Jithan Varma on his graduation *Magna Cum Laude* from AIC. Jithan gained acceptance to University College London, and the Universities of Manchester and Bath.

മലയാളം ക്ലാസ്

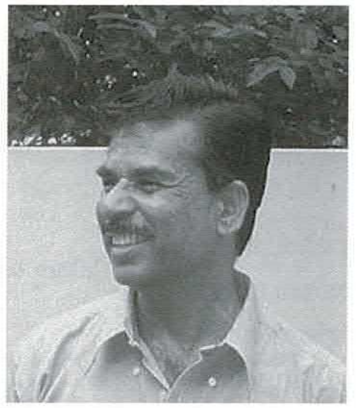

പി. ബി. വിശ്വംഭരൻ

ഓക്‌ലൻറ് മലയാളി സമാജത്തിനു് അഭിമാനിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളിലൊന്നാണു് കഴിഞ്ഞ നാലര വർഷമായി മുടങ്ങാതെ നടന്നു വരുന്ന മലയാളം ക്ലാസ്. സിറ്റിയിലെ ബാപ്റ്റിസ്റ്റ് ചർച്ചിൽ വച്ചു് 2002 ജൂൺ 8-ാം തിയ്യതി ആരംഭിച്ച ഈ ക്ലാസ് പിന്നീടു് കൂടുതൽ സൗകര്യമുള്ള മഹാത്മാഗാന്ധി സെൻററിലേയ്ക്കു് മാറ്റി.

പി. ബി. വിശ്വംഭരൻ, ചന്ദ്രപ്രഭസോമൻ, പത്മകുമാർ, ഗീത വിശ്വംഭരൻ, ലക്ഷ്മി നായർ എന്നിവരാണു് ആദ്യത്തെ മൂന്നു വർഷം ക്ലാസുകൾ നടത്തിയിരുന്നതു്. ശൈലജ വർമ്മ, ഗായത്രി പ്രഭാകർ, ഭാസ്കരൻ പാലേത്ത്, അംബിക പ്രദീപ് എന്നിവരാണു് ഇപ്പോൾ മലയാളം ക്ലാസിലെ അദ്ധ്യാപകർ.

എഴുത്തു്, വായന, സംസാരം, പാട്ടു്, കഥ, കേരള സംസ്കാരം എന്നീ വിഷയങ്ങൾക്കാണു് പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്.

കേരളത്തിലെ സ്കൂളുകളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒന്നാം പാഠപുസ്തകമാണു് ഇവിടെയും പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. ഒന്നാം ക്ലാസിലെ പരീക്ഷയിൽ വിജയിച്ച കുട്ടികൾക്കു് സമാജത്തിൻെറ ചെലവിൽ രണ്ടാം പാഠപുസ്തകം സൗജന്യമായി നൽകിയിട്ടുണ്ടു്. വർഷാവസാനം ആ വർഷത്തെ പഠനം പൂർത്തിയാക്കിയവർക്കു് സർട്ടിഫിക്കറ്റുക ളും നൽകി വരുന്നു.

മലയാള ഭാഷാ സ്നേഹത്താൽ പ്രേരിതരായി നിസ്വാർത്ഥ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകരും, മലയാളം ക്ലാസ് തുടങ്ങുവാൻ ആലോചനായോഗം നടത്തിയതുമുതൽ ഇന്നുവരെ ഈ സംരംഭത്തിൻെറ പിന്നിൽ ആത്മാർത്ഥതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ശൈലജ ബെൻജമിനും അവസരോചിതമായ സഹായ സഹകരണങ്ങൾ

നൽകിപ്പോരുന്ന ചില മാതാപിതാക്കളും സർവ്വോപരി ഞങ്ങളു ടെ മാതൃഭാഷയായ മലയാളം പഠിക്കണം എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ എല്ലാ രണ്ടാം ശനിയാഴ്ചയും ഉത്സാഹത്തോടെ എത്തിച്ചേരുന്ന കുട്ടികളും നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും അഭിനന്ദനങ്ങൾ അർഹിക്കുന്നു

രേഷ്മ, ഗായത്രി പ്രഭാകർ, ശൈലജ വർമ്മ, ഗീത വിശ്വംഭരൻ, ചന്ദ്രപ്രഭ സോമൻ, ലക്ഷ്മി നായർ, പത്മകുമാർ, പി. ബി. വിശ്വംഭരൻ, ശൈലജ ബെൻജമിൻ

ഓർമ്മപ്പൂക്കൾ

മിനി പ്രകാശ് മേനോൻ,
ബ്രിസ്ബെയിൻ, ആസ്ട്രേലിയ

വീണുകിട്ടിയ അവധി ദിവസത്തിൻെറ പേരിൽ നിദ്രയുടെ സുഖം പരമാവധി ആസ്വദിക്കുമ്പോ ഴാണു് ഫോണടിക്കുന്നതു്, നാട്ടിൽ നിന്നു് അമ്മയാണു്. ഉറക്കച്ചടവിൻെറ സ്വരവ്യത്യാസം കേട്ടിട്ടാവണം "നിനക്കു സുഖമില്ലേ ? എന്തു പറ്റീ മോളേ ?" ഇങ്ങനെ നൂറു ചോദ്യങ്ങൾ ~ ദേഷ്യമാണു് തോന്നിയതു്, ഒന്നുറങ്ങാനും സമ്മതിക്കില്ലേ ? എന്നചോദ്യത്തോടെ, ചെറിയൊരു നീരസത്തോടെ ഫോൺ വെച്ച് പുതപ്പിനുള്ളിലേയ്ക്ക് ചുരുണ്ടുകൂടിയെങ്കിലും അവൾക്ക് ഉറങ്ങാനായില്ല. അമ്മയെവിഷമിപ്പിച്ചതിൽ അവൾക്ക് വല്ലാത്ത കുറ്റബോധം തോ ന്നി. തൻെറ സ്വഭാവം ഈയിടെയായി വളരെ മോശമാകുന്നുണ്ടെന്നു് അവൾക്ക് തന്നെ അറിയാം. " പാവം അമ്മ " തൻെറ സ്വഭാവം ശരിക്ക് അറിയാമെങ്കിലും ഇന്നു് മുഴു വൻ തന്നെക്കുറിച്ചോർത്തു് വിഷമിക്കും അതുമല്ല, രാവിലെ തന്നെ അമ്മ എന്തിനാണു് വിളിച്ചതു് എന്ന ആകാംക്ഷയോടെ തിരിച്ചു വിളിക്കാനായി ഒരുങ്ങുമ്പോഴാണു് ഫോൺ വീണ്ടും അടിച്ചതു്. തൻെറ പ്രിയ കൂട്ടുകാരിയു ടെ "ഓണാശംസകൾ" കേട്ടപ്പോഴാണു് ഇന്നു് ഓണമാണെന്നു് അവളോർത്തതു്.

ഓടിച്ചെന്നു് കുളിച്ചു് കുറിതൊട്ടു് ഉണ്ണിക്കൃഷ്ണനു മുന്നിൽ തിരികൊളുത്തി കൈകൂപ്പിയപ്പോൾ കള്ളകൃഷ് ണൻ തന്നെയൊന്നു് കളിയാക്കി ചിരിച്ചതുപോലെ തോന്നി. തിരികൊളുത്താൻ വിശേഷാവസരങ്ങൾ മാത്രം കാത്തിരിക്കുന്ന തന്നെ കളിയാക്കിതന്നെയാണു് ആ ചിരിയെന്നു് അവൾക്കുറപ്പായിരുന്നു. ഒരു വിശേഷാവസര വസ്ത്രമായിമാത്രം മാറിപ്പോയ സാരിയുടുക്കാനൊരുങ്ങുമ്പോഴാണു് ഒരു ബ്ലൗസും അവൾക്ക് പാകമാകുന്നില്ല എന്ന യാഥാർത്ഥ്യം അവളറിയുന്നതു്. കാലം അവളെ വല്ലാതെ തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്നു് ഓണമല്ലേ, നാളെ മുതൽ ഡയറ്റിങ് തുടങ്ങാമെന്നു് സ്വയം സമാധാനിച്ചു്, ചെറിയൊരു വിഷമത്തോടെ തനിക്കൊട്ടും ഇണങ്ങാത്ത ജീൻസിലും ടോപ്പിലും അവളഭയം തേടി.

തൻെറ കുടവയറ് കുറയ്ക്കാനുള്ള രാവിലത്തെ നടത്തവും കഴിഞ്ഞു വന്ന തൻെറ പ്രിയതമനു് അവളുടെ നെറ്റിയിലെ പതിവില്ലാത്ത ചന്ദനക്കുറി കണ്ടു് അത്ഭുതമായി. "ഇന്നു് ഓണമാണു്, ഞാനതു് മറന്നുപോയി" എന്നു് ചെറിയ കുറ്റബോധത്തോടെ പറഞ്ഞപ്പോൾ, തൻെറ മറവിയെക്കുറിച്ചു് നന്നായി അറിയാവുന്ന അവൻ "സാരമില്ല പെണ്ണേ, നമുക്കിന്നു് ഓണം ഗംഭീരമാക്കാം" എന്നു പറഞ്ഞു് സ്നേഹത്തോടെ തൻെറ കവിളിലൊന്നു് തട്ടി നടന്നു നീങ്ങിയപ്പോൾ അവൾക്കു് ചെറിയൊരാശ്വാസം തോന്നി. എന്തിനും ഏതിനും സങ്കടവും കണ്ണീരുമായി നടക്കാറുള്ള തന്നെ, എപ്പോഴും വളരെ ലാഘവത്തോടെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനുള്ള അവൻെറ കഴിവു്, താൻ ഏറ്റവും അധികം ആരാധിക്കുന്ന അവൻെറ സ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നു്, തൻെറ ജീവൻെറ നിലനില്പു പോലും അതിലാണെന്നു് പലപ്പോഴും അവൾ സമ്മതിച്ചുപോകാറുണ്ടു്.

പൂക്കൾ പറിക്കാൻ പോയ മകൻ കൈനിറയെ പലനിറങ്ങളിലുള്ള ഇലകളുമായി വരുന്നതുകണ്ടു് ആദ്യം ദേഷ്യമാണ് തോന്നിയതെങ്കിലും, പൂക്കളില്ലാത്ത തൻെറ പൂന്തോട്ടത്തെക്കുറിച്ചും, പൂക്കളത്തെക്കുറിച്ചു് ഒന്നുമറിയാത്ത തൻെറ മകനെക്കുറിച്ചും ഓർത്തപ്പോൾ അവളറിയാതെ ഒന്നു് ചിരിച്ചുപോയി.

തൻെറ മകനുമൊത്തു് ഇലകൾ കൊണ്ടു് പൂക്കളമുണ്ടാക്കവെ, എപ്പോഴും തന്നോടൊപ്പമിരുന്നു് പൂവിടാറുണ്ടായിരുന്ന അച്ഛനും, അഭിപ്രായങ്ങൾ മാത്രം പറഞ്ഞു് മാറി നിൽക്കാറുണ്ടായിരുന്ന അമ്മയും അവളുടെ ഓർമ്മയിൽ ഓടിയെത്തി. അമ്മയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ വിമർശനത്തിലേയ്ക്കു് മാറുമ്പോൾ ചെറിയൊരു ദേഷ്യത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു പോകാറുള്ള അച്ഛനെക്കുറിച്ചു് അവൾ കൗതുകത്തോടെ ഓർത്തു. തുമ്പപ്പൂക്കളെക്കാളും വെൺമയാർന്ന മനസ്സുമായി, പൂമ്പാറ്റയെപ്പോലെ കൂട്ടുകാരികളുടെ കൂടെ ഓടിനടന്നു് പൂ പറിച്ചിരുന്ന കാലം. ഓണക്കോടിയെടുക്കാൻ അമ്മയുടേയും അച്ഛൻേറയും കൂടെ പോകാറുണ്ടായിരുന്ന അപൂർവ്വ, സുന്ദര നിമിഷങ്ങൾ, കൊതിയോടെ "ഓണത്തപ്പനേയും" കാത്തു കാത്തിരിക്കുന്ന പകലുകൾ. ഓണസദ്യയുടേയും, പുതുവസ്ത്രത്തിൻേറയും മണം മൂക്കിൽ തുളച്ചുകയറിയതുപോലെ തോന്നിയ നിമിഷം.

AUCKLAND MALAYALI SAMAJAM

Once upon a time a group of people from a lush and green part of the world called 'Keralam' migrated to a beautiful island called 'New Zealand'. They found plenty of jobs to sustain themselves & comfortable houses to live in. But they didn't live happily there after. They missed the melodious songs, colourful dances and the friendship of fellow Malayalees that only their old homeland could offer. So they got together and formed a little bastion of 'God's own Country' in Godzone.

Almost as old as the New Zealand Malayali community itself, the 'Malayali Samajam' has provided a slice of Kerala life deep in the heart of the far-flung Antipodes. For the old timers it has provided a welcome opportunity to re-connect to their roots and for the young ones it has instilled a sense of community & pride. The genesis of the "Samajam" occurred in the mid '90s as the fledgling Malayali community, still fresh from their ancient homeland struggled to eke out a place for itself in the 'City of Sails'. Several prominent families, dismayed that the traditional Kerala festivities were being missed by the youngsters in their new homeland organised annual get-togethers to commemorate the native celebrations of Kerala.

These first gatherings were low-key affairs staged in small community halls attended initially by the pioneering Malayali families of Auckland. Although small and humble in the beginning, the role that these get-togethers played in the establishment of a strong community feeling amongst the Malayalis of Auckland is incalculable. But all through the late 1990s the malayali community continued to increase exponentially. The festivals became more large-scale affairs as new arrivals eager to touch base with their fellow Malayalis enthusiastically flocked to the gatherings.

By the end of the decade, the Malayali community had reached such large numbers it was increasingly felt necessary that a more formal Community Organization should replace the informal gatherings that had served as the focus for the community. To further this end, the inaugural Malayali Samajam Committee was formed in October 1999 by elections held in Pt Chevalier Community Hall. The first executive committee included well established Malayalis such as Mr Prabhakaran Chullian , Mrs Shylaja Benjamin, Mr James Manikkath et al.

From its origins as an informal community gathering to its current status as one of Auckland's fastest growing communities, the Samajam has done much to advance the aspirations of Kiwi Malayalis. It has championed Kerala culture, organising Malayalam classes for those who seek to learn their ancestral tongue, particularly the children. The Samajam has also shown its ties with other Desi Organisations participating regularly in Indian Independence & Republic Day celebrations and recently affiliating with the Central Indian Association of New Zealand.

As of late the old guard that led the community through its early years has stepped aside to give way to new blood. The community's wealth of talent and resources has been subsequently augmented and has reflected itself in the quality of cultural performances and other facets of community involvement. As a mark of its advancement, the Onam feast prepared by the Lady members and brought to the hall in ice cream containers during the early days of the community celebrations is now replaced by sumptuous feast prepared by professional caterers.

Although the Samajam is a young organization, its resilience has proved that it will continue to uphold the interests of the present and future Malayalees in New Zealand

Hemanth

FROM THE INDIAN HIGH COMMISSIONER .

*Sri **Kadakath Pathrose Ernest** , current Indian High commissioner in New Zealand, is a Malayali and belongs to the 1975 batch of the Indian Foreign Service. Before taking this diplomatic mission, he has been serving as an additional secretary in the Ministry of External Affairs in New Delhi. During his career, he has lead indian missions in various countries including Chilie and Romania.*

Here are his comments on INDIAN Mission in New Zealand and Onam message, exculsively to our community members.

Indian Embassies and High Commissions abroad fulfill both a symbolic and a substantive role. In general terms, the High Commission has, as its main objectives, the building of goodwill for India, the strengthening of friendly bilateral links, the promotion of mutual understanding on issues of bilateral and multilateral concern and interest, and expansion of bilateral cooperation in as many areas as are mutually beneficial. More specifically, the High Commission sets for itself, tasks to be accomplished, from time to tome, by way of promotion of bilateral trade and commerce, bringing about productive contacts between the entrepreneurial and business leaders of the two countries to generate investment, technology exchanges and joint ventures; promote cultural exchanges and facilitate tourism and exchanges in the field of education, sports and the media. The High Commission also seeks to project India and India's worldview and perspective, to elicit a positive understanding and a genuine appreciation of India as a nation.

The Indian community in New Zealand is important in enhancing bilateral cooperation and strengthening all-round links between India and New Zealand. The High Commission pays special attention to promote and nurture the cultural bonds of the Indian community. It is also the High Commission's privilege and duty to render the requisite consular and passport services to the community members efficiently, promptly and empathetically.

New Zealand is in several ways a unique country. Its spectacular landscapes and seascapes, its magnificent geographical isolation, its rich and exotic flora and fauna and above all, its increasingly multicultural society, imbued with a great civic sense of justice, fair play and dignity and freedom of the individual, make New Zealand a cherished destination for immigrants and tourists. New Zealand has played an effective and independent role in world affairs, in the promotion of